

[Erlendsson]

herfra, en stor del af den europæiske ungdom ødelægges, og mener ministeren ikke, at man har et ansvar, ikke bare et nationalt, men også et internationalt ansvar for nu at gøre noget mod det, så hashkongerne og de andre narkoforhandlere i Christiania og andre steder i byen ikke skal lade deres gorillaer optræde mod politiet, så politiet ikke tør vise sig i Christiania mere – for det er jo tilfældet, sådan som hr. Stetter så udmærket gjorde opmærksom på.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jo, men den prioritering, som politiet foretager af opgaverne, er jo netop begrundet i, at man ønsker at få fat i hashkongerne, og det er forretningsfolk, som hr. Erlendsson siger; det er dem, vi skal have fat i. Jeg tror nu ikke, at ret mange af dem bor i Christiania, men bor de dér, skal politiet naturligvis også have fat i dem dér.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 863

4) Til *justitsministeren* af:

Erlendsson (FP):

»Kan ministeren oplyse, hvilke betingelser en virksomhed – eller et område med flere virksomheder – skal opfylde for at opnå status som »socialt eksperiment« med de erhvervsmæssige bekvemmeligheder og goder, der for indehaveren/indehaverne knytter sig hertil?«

Skriftlig begrundelse

»Loven gælder ikke for Christianias mange værtshuse«, var overskriften på en artikel i Berlingske Tidende den 26. marts 1981. I artiklen hedder det bl. a. »de 10–12 værtshuse og madsteder, der findes i »fristaden«, drives uden om de regler, der gælder for andre restauratører i København.«

Selv om flere af værtshusene er offentlige og stærkt besøgt, har ingen krævet, at indehaverne – hvis navne i øvrigt ikke er kendt af myndighederne – har bevilling.

I værterkontoret under Københavns magistrats 1. afdeling siger ekspeditionssekretær Ruth Frederiksen: »Det er jo et eksperiment derude.«

Politidirektør Poul Eefsen siger: »Det er en gammel sag med de manglende beværterbevillinger i Christiania.«

De manglende bevillinger undrer også chefen for bevillingspolitiet i København, politikommissær Tage Klausen: »Vi har ved adskillige lejligheder peget på dette forhold. Hver gang er der blevet svaret, at Christianias værtshuse må anses for at være et led i det såkaldte eksperiment.«

Foruden manglende beværterbevilling har det tidligere været nævnt at værtshusene reelt er unddraget sundhedsmyndighedernes kontrol og toldvæsenets moms kontrol, ligesom de i øvrigt i realiteten synes fritaget for andre former for skatter og afgifter.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg skal i anledning af spørgsmålet oplyse, at der i lovgivningen og nogle administrative bestemmelser, som er udfærdiget i medfør af lovgivningen, er opstillet en række betingelser for udøvelse af de forskellige former for virksomheder. Administrationen af disse forskellige regler påhviler en række forskellige statslige og kommunale myndigheder, og justitsministeriet har ingen indflydelse på disse myndigheders administration af de forskellige forvaltningsområder.

Blicher der begået strafbare overtrædelser af den omtalte lovgivning, kan strafferetlig forfølgning komme på tale efter herom gældende regler, og det gælder også for virksomhedsdrift på Christiania. Men naturligvis forekommer der ulovlig virksomhedsdrift forskellige steder i landet og sikkert også i Christiania, uden at det i alle tilfælde er muligt for politiet eller andre myndigheder at gribe ind og forhindre det.

Erlendsson (FP):

Ja, så fik vi igen at vide, at Christiania ikke adskiller sig fra den øvrige del af samfundet, at der finder ulovligheder sted i alle dele af samfundet og måske også nok i Christiania. Men så er det jo mærkeligt, at der gang på gang kommer oplysninger frem i bladene om stærkt ulovlige forhold, og det kan man for øvrigt overbevise sig om ...

(*Tilråb fra tilhørerpladserne og nedkastning af papir.*)

Tredje næstformand (Ove Jensen):